

Referat fra Avlsrådsseminar 20.03.04 på Garder Kurs- og konferansesenter

Veterinær Frøydis Harding snakket valg av avlsdyr. (se Dachshunden 1-2004)

Antall deltager: ca 45

NDFs leder Bjørn G. Pettersen ønsket alle velkommen og syntes det var spesielt hyggelig at det var kommet så mange langveis fra. Han overlot deretter ordet til avlsrådets leder Eva Ellingsen som kunne fortelle at valg av emne denne gangen var gjort etter innspill fra en del medlemmer og oppdrettere.

F. Hardeng ble utdannet i 1982, jobbet på NVH med store dyr, har blant annet tatt doktorgrad på en sauesykdom, er i dag gartner og driver planteskole.

Hvem skal vi avle på.

Frøydis Hardeng startet med litt innføring i genetikk. Det er ikke alle defekter som er genetiske, en del skyldes også miljø. Gener består av 2 anlegg, dominant og recessivt.

Det er viktig med spredning av gener. Hun brukte som eks. Lundehunden som var i ferd med å dø ut. Man satt igjen med 20 individer som ble grunnlaget for en ny stamme og etter hvert dukket sykdommer og defekter opp. For å unngå dette, bør det bør være minst 50 hunder i en avlspopulasjon.

Håpet at vi tar ryggproblemene på alvor. Jo flere forkalkninger jo større mulighet for prolaps. Prolaps kan rette seg. Kan behandles av kiropraktor og eventuelt med akupunktur, i tillegg har man muligheten til operasjon. Man bør ikke avle på slike hunder fordi dette er arvelig. Arvbarhet på 1 vil si at alle individer får defekten. Stigens undersøkelse viser en arvbarhet på 0,2-0,3. En nyere dansk undersøkelse viser over 0,5. Hundene i Stigens undersøkelse var i snittalderen noe lavere enn i den danske undersøkelsen.

Det ble langt frem en del statistikk lastet ned fra DGKs sider. Fóring kan muligens påvirke forkalkninger. Det ble stilt spørsmål om hvor lenge man skal bruke valpefór, dette var vanskelig å gi noe fasitsvar på dette. Det ble stilt spørsmål om oppdretteres erfaring med fór og fóring. En oppdretter hadde erfaring for at fór med naturlig C og D vitamin reduserte forekomst av HD.

Det ble en del diskusjon om arvelighet av prolaps, med mange forskjellige meninger. Det ble minnet om at man må tenke helhet.

Det ble en diskusjon på dette med at så få har ryggrontget, unnskyldningene var mange. Det var også spørsmål om hva som skjer etter fylte 3,5 år, om forkalkningene da forsvinner. Dette var det vanskelig å gi noe sikkert svar på, men forkalkninger kan forsvinne fordi det har vært en prolaps, men dette behøver ikke å bety at hunden blir lam. Det avhenger av om massen fra den prolaberte skiven presser på ryggnerven.

Det ble lagt frem en oversikt over antall norske hunder som hittil er røntget.

Hårlag/str.	Riktig alder 2-3,5	Andre (Eldre/ynge)	Sum
KN	4	3	7
KDV OG KKA	2		2
SN	3	1	4
SDV	4		4
LN	8	5	13

LDV og LKA	5	4	9
Totalt	26	13	39

Inger Marie Højdahl hadde et innlegg om hvordan vi skulle motivere oss selv og våre valpekjøpere til å bli med i undersøkelsen, hun var blitt meget provosert over innlegget i siste Dachshunden for vi får beskjed om at vi bør skamme oss og mente at dette ikke var måten å motivere noen på, snarere tvert i mot.

Konklusjon

Prioritere de egenskaper man anser som viktigs, min (F. Hardings) rangering er:

1. Gemytt
2. Rygg
3. Dresserbarhet
4. Bruksegenskaper
5. Eksteriør

Hvis man utelukkende velger ut etter en egenskap, går helheten tapt. Ingen hunder er fri for defekter.

Det ble en del diskusjon på prioriteringslisten, men dette var F. Hardings prioritering, det er opp til en hver oppdretter å sette opp sin egen prioritering.

Hun håpet at de som hadde kull i 2001 kunne motivere sine valpekjøpere slik at det blir undersøkt minst en hund fra hvert kull. Det bør legges ut info om hvilke veterinærer som har kommet med tilbud og dette bør inn i hvert nummer av Dachshunden og også legges ut på våre hjemmesider. Eva takket for innlegget og overrakte en rose malt bolle.

Inger Marie Højdahl orienterte om pågående forsøk i England, Animal Health Trust, for å gjøre det mulig å teste dachshunder for å finne ut om de er anleggsbærere for PRA. Det ble opprinnelig startet et forsøk i USA, men det opphørte pga manglende interesse. Det engelske forsøket har pågått over noen år, og det virker som om de står overfor et gjennombrudd. Forskeren trengte "nytt blod" fra hunder med PRA, deres foreldre og søsken. I Norge har vi heldigvis ikke hatt mange tilfeller av PRA. Birgit Sandberg og Inger Marie Højdahl fikk tak i de 4 aktuelle hundene og kontaktet de aktuelle veterinærkontorene. En hundeeier ønsket ikke å være med, men de andre stilte velvillig opp, en stor takk til dem for det. Vi oversendte beskrivelse av blodprøvetaking og retningslinjer for forsendelse til de to aktuelle veterinærkontorene (Jeløya og ABC-klinikken i Drammen). I tillegg til de tre hundene i Norge + en bror og far, ble det tatt blodprøve av en PRA-hund i Sverige, hans bror og far. NDF har vært svært positive til forsøket og finansierte utgiftene i forbindelse med reise og blodprøvetaking. Nå venter vi spent på utviklingen.